

for at hjælpe Landets Borgerinder til deres Ret.

Ved Ministerkrisen i Februar er Sagen skudt ud paa ubestemt Tid —

De, der har Kendskab til de svenske Kvinders langvarige og dygtige Agitation, vil i særlig Grad beklage, at Forholdene for Tiden stiller sig saa uheldigt.

y—r—

Norge.

Kvinder som statsraader.

Da stortinget i 1910 aapnet kvinder adgangen til at kunne bli embedsmænd, var der endel embeder man forholdt dem, bl. a. det at kunne bli medlemmer af kongens raad.

Et forslag, som nylig var indsendt og av regjeringen oversendt stortingets konstitutionskomité om at gi kvinder adgang til statsraadsembederne, er av denne komités flertal indstillet til forkastelse, idet flertallet mener, at der for tiden ikke er noget praktisk behov for en grundlovsforandring paa dette omraade. —

Et mindretal, som bestaar av et socialdemokratisk medlem, forbeholder sig at opta forslaget om at adgang gis kvinder til at bli statsraader, naar forslaget skal behandles i stortinget.

Norge har faat sin første kvindelige edsvorne fuldmægtig. Justitsdepartementet har nemlig approberet ansættelsen av frøken Anna Holmen, der har avlagt sin juridiske embedsexamen, som edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Holt ved Tvedestrand. Frøken Holmen var blandt de forskellige ansøgere efter indstilling av sorenskriveren ansat av amtmanden i Nedenæs.

p. t. *Kjøbenhavn, februar 1914.*

Fr. Mørck.

En Debat om Kvindevalgret i den tyske Rigsdag.

Da Rigsdagen var samlet efter Juleferien, indleverede det tyske Valgretsforbund et Andragende, der nogen Tid efter blev sat under Debat. I denne deltog Medlemmer af alle Partier, og Kvinderne opnaaede herved at faa no-

genlunde Oversigt over, hvilke politiske Grupper der er for og hvilke imod.

Socialdemokraterne støttede Sagen, ligeledes nogle Medlemmer af det folkelige Fremskridtsparti. Desuden blev den velvillig omtalt af Centrum, hvilket vakte nogen Forbavselse, da dette Parti nærmest hører til Højre. De Nationalliberale og Frikonservative viste sig derimod som ivrige Modstandere og foreslog, at man straks skulde gaa over til Dagsordenen.

Udsigt til Kvindevalgret i Bøhmen.

Den østrigske Ministerpræsident har fremsat et Forslag til en ny Valglov. Heri staar, at enhver, der er naaet Myndighedsalderen og har østrigsk Indfødsret, skal være valgberettiget til Landdagen, hvilket vil sige, at ogsaa Kvinderne kan blive valgberettigede. Derimod fastsætter Forslaget, at kun Mænd, der er fyldt 30 Aar, skal være valgbare.

For et Par Aar siden blev en Forfatterinde, Fru Kuneticka, valgt til Medlem af Bøhmens Parlament, idet hun besejrede sin mandlige Modkandidat. At hun kunde opnaa et saa højt Stemmetal er i og for sig et talende Vidnesbyrd om, at Valgretssagen er vidt fremskreden i Landet. Fru Kuneticka har dog aldrig naaet at indtage sin Plads i Landdagen, da Statholderen straks nedlagde Forbud herimod.

Valgretsmærke — Samlermærke.

EFTER at vi nu i nogle Aar i al Stilfærdighed har arbejdet for at sprede vort Valgretsmærke blandt Landsforbundets Medlemmer som et nyttigt lille Agitationsmiddel, er det morsomt at se, hvorledes der er opstaaet Interesse for det i ganske nye Kredse, takket være den altopslugende Samlermærkemani.

Jeg tror derfor det er paa Tide at sige til vore Medlemmer: Nu er det mere end nogensinde nyttigt at bruge

Valgretsmærket! Husk at give det eller sælge det til dem, der samler Mærker, og forsøm ikke den lille Bekostning og Ulejlighed det er at sætte det paa Deres Breve. Det støtter vor Agitation, og det er i Øjeblikket det sikreste Middel til at fange Folks Opmærksomhed. Jeg anvender det altid selv og har haft Lejlighed til at iagttage den Forandring, der er sket. I tidligere Tid blev Brevet, som Regel med en haanlig Bevægelse kastet i Kassen, dersom Postfunktionæren da gjorde sig den Ulejlighed at se paa Mærket. Nu derimod undersøges det nøje, ja endogsaa i den travle Juletid, baade af Pakke-, Penge- og Brevpostfunktionærerne. Mere end een Gang har det givet Anledning til et lille Replikskifte med Vedkommende om Kvindevalgrettens Nytte- og Betimelighed, ja en enkelt Gang til en lille Diskussion derom mellem to af disse Herrer. Gaar det saaledes her i København paa vort største Posthus, tør jeg vist med Rette formode, at Interessen ikke vil være mindre ude omkring i Landet. Og kommer vi først saa vidt, at vort Valgretsmærke findes i blot Halvdelen af Landets Samlermærkealbums, saa betyder det en Ekstraandtægt paa flere Hundrede Kroner for vort Agitationsfond og vidt spredt Kendskab til vort Valgretsmærke og den Sag, vi arbejder for.

Ved Landsmødet spurgte forskellige Medlemmer mig, om vi ikke skulde have et Samlermærke, og jeg gjorde dem da opmærksom paa, at vi havde haft det længe før denne nye Idé kom frem. Men det burde jo være saaledes, at vort lille kønne Mærke ikke alene var kendt af vore egne Medlemmer, men ogsaa af alle andre.

Prøv at føre denne Sag igennem, og De vil se, at mine Ord bekræftes. Lad ikke Deres Blik glide ligegyldigt hen over de Ord, som De hvergang ser her i Bladet:

**Landsforbundets Valgretsmærke
bør findes paa alle Breve.**

Sarah Orth.